

**DOKTOR JACEK JUZWISZYN
(1971-2015)****Małgorzata Kosielińska, Antoni Smoluk***Dimitte nobis debita nostra...*

DOI: 10.15611/dm.2016.13.10

Doktor Jacek Juzwiszyn urodził się 18 lutego 1971 roku w Kępnie jako syn Bronisława i Janiny z domu Burzała w rodzinie nauczycielskiej. Studia w Uniwersytecie Wrocławskim zakończył w 1996 roku dyplomem magistra matematyki, a ponadto otrzymał jeszcze dyplom magistra ekonomii na Wydziale Zarządzania i Informatyki Akademii Ekonomicznej im. Oskara Langego we Wrocławiu, kierunek: informatyka i ekonometria. Studia doktoranckie odbył w latach 1998-2005; obrona pracy doktorskiej pod tytułem *Ekonofizyczna próba sformalizowania fal Elliotta* odbyła się w 2005 roku. Niestandardowa ta rozprawa wywołała wiele dyskusji i emocji w środowisku naukowym. Naczelną tezę doktoranta jest stwierdzenie, że prawa nauki są uniwersalne i te odkryte przez fizyków również obowiązują w ekonomii. Zasadniczym prawem przyrody jest powszechnie obowiązująca zasada równowagi przejawiająca się w wirach tak często spotykanych w naturze. Historia wirów ekonomicznych ma swój początek w schemacie pajęczynowym, pokazującym, jak dochodzi się do punktu równowagi podaży z popytem.

Adiunkt Katedry Matematyki i Cybernetyki; pracował również krótko w innych firmach, takich jak: Deutsche Bank, Bank Gospodarczy, Bank Spółdzielczy. Na licznych konferencjach naukowych i dydaktycznych refe-

Małgorzata Kosielińska, Antoni SmolukDepartment of Mathematics and Cybernetics, Wrocław University of Economics
math@ue.wroc.pl

rował swoje pomysły naukowe i propozycje dydaktyczne. Jego dorobek liczy kilkadziesiąt artykułów. Głównym odkryciem jest spostrzeżenie, że zygzaki, które obserwujemy na wykresach danych giełdowych, są rzutem płaskim wiru spiralnego na stożku. Kilkakrotnie brał udział w pracach Festiwalu Nauki Polskiej, gdzie przedstawiał najnowsze wyniki szerokiej publiczności. Był aktywny pod względem naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym. Jego propozycje rozszerzenia przestrzeni dydaktycznej na Śląsku spotkały się z ciepłym przyjęciem, chociaż w pełni nie zostały zrealizowane. Członek Polskiego Towarzystwa Matematycznego – pracował przez kilka lat w zarządzie oddziału wrocławskiego, a także Polskiego Towarzystwa Statystycznego. Przez kilka kadencji był prodziekanem Wydziału w Wyższej Szkole Handlowej we Wrocławiu.

Troskliwy mąż i ojciec, dumny z osiągnięć swych dwóch córek na szkolnych olimpiadach informatycznych. Sam przygotowywał je do tych zawodów. To typ człowieka potocznie zwanego angielskim słowem *fighter*. Uważano, że dobra doczesne czerpał pełnymi garściami, jednakowoż cukrzyca, na którą cierpiał, hamowała jego naturalny pęd życiowy. Zginął w apokaliptycznych płomieniach własnego domu w nocy nad ranem 12 listopada 2015 roku – wielka strata. Śmierć ta dała asumpt do licznych spekulacji i to tak niezwykłych, jak te dotyczące katastrofy smoleńskiej. Prochy jego złożono na cmentarzu kielczowskim we Wrocławiu. Jego współpraca z prof. Aleksandrem Jakimowiczem z Instytutu Nauk Ekonomicznych Polskiej Akademii Nauk zaowocuje książką o wirach i równowadze. Idee rozwijane przez niego są ciągle żywe. Prawo równowagi jest jedynym i powszechnym prawem całej nauki. Idealny mężczyzna – żył jak Herkules i zginął jak Herkules.